

(reportáž koncertu Montyho a Honzy Žambocha) Krámek **U Náčelníka** postupně získal mezi pražskými hudebními kluby pověst místa, kde je lidem dobře a kam se všichni rádi vracejí. Díky nadšencům jako je

Pet

r Vejvoda

, zvaný

Náčelník

, je někdy na světě docela dobře i bez nabitých zlatých a platinových platebních karet a médií překypujících celebritami. Ve čtvrtek, posledního září tohoto roku, si U Náčelníka zazpívali a zahráli

Jiří Motyčák

, zvaný

Monty

a

Honza Žamboch

, tentokrát zcela sám.

O Montym se docela hodně psalo, zejména v souvislosti s jeho deskou **Ryboloff**, ale pro mě byl tento muzikant premiérou. Pozvání na jeviště Honzou Žambochem je samozřejmě velmi dobrým doporučením, ale nějak jsem si léty vypěstoval v sobě „záklonku“ proti tomu, co je příliš opticky jasné a kdy se „společensky“ nesluší říkat, že se mi to nelíbí. Proto jsem ten večer byl velmi zvědav, jaké to s tím Montym vlastně bude?

Monty zcela jistě nepatří k mladým mužům, při jejichž vystoupení se nelze prodrat blíž k pódiu davem nadšených a ječících mladých fanynek, reagujících i na zvuk vlasu padajícího z hlavy jejich oblíbeného umělce. Severní Morava, zejména Ostravsko, dává lidem zde žijícím a zrozeným zvláštní punc, minimálně od dob Petra Bezruče. Někdo, tuším zesnulý publicista Jan Křtitel Sýkora, kdysi napsal, že to je uhelným prachem zažraným v hlasivkách.

Ten tón jsme dobře slyšeli

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 04 Říjen 2010 17:25

